

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl samosoudcem Richardem Galisem ve věci

žalobce: **P. Z.**
bytem X
zastoupený advokátem JUDr. Ing. Pavlem Cinkem, LL.M., MBA
sídlem Veleslavínova 363/33, Plzeň

proti
žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**
sídlem Křížová 25, Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 24. 4. 2025, č. j. X,

takto:

- I. Rozhodnutí žalované ze dne 24. 4. 2025, č. j. X, se ruší a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.
- II. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 18 404,10 Kč do třiceti dnů od právní moci rozsudku k rukám zástupce žalobce.

Odůvodnění:

Vymezení věci

1. Rozhodnutím ze dne 2. 1. 2025, č. j. X (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“) žalovaná od 4. 2. 2025 snížila žalobci invalidní důchod pro invaliditu třetího stupně na invalidní důchod Shodu s prvopisem potvrzuje: A. Ř.

pro invaliditu prvního stupně podle § 56 odst. 1 písm. e) a § 41 odst. 3 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, neboť dle posudku Institutu posuzování zdravotního stavu poklesla žalobcova pracovní schopnost o 40 %.

2. V záhlaví označeným rozhodnutím (dále jen „napadené rozhodnutí“) žalovaná změnila prvostupňové rozhodnutí tak, že žalobci snížila od 4. 2. 2025 invalidní důchod pro invaliditu třetího stupně na invalidní důchod pro invaliditu druhého stupně. Podle posudku Institutu posuzování zdravotního stavu z námitkového řízení byl rozhodující příčinou žalobcova dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu stav po polytraumatu při nehodě na motocyklu v dubnu 1989 se zlomeninou pánve zasahující do jamky levého kyčelního kloubu, který byl podřazen pod kapitolu XV, oddíl A, položku 7b přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity (vyhláška o posuzování invalidity). Lékař institutu zvolil horní hranici rozpětí dané položky s ohledem na stupeň postižení a vzhledem k dalšímu postižení ji podle § 3 odst. 1 této vyhlášky navýšil o dalších 10 %, takže celkový pokles pracovní schopnosti činil 50 %.

Žaloba

3. Žalobou podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), se žalobce domáhá zrušení napadeného rozhodnutí.
4. Žalobce nesouhlasí s posouzením svého zdravotního stavu. Má za to, že bylo nesprávně vyhodnoceno posudkové hledisko, dle kterého je pro stanovení míry poklesu pracovní schopnosti nutno hodnotit rozsah a tíži postižení jednotlivých orgánů a systémů. Stanovení středně těžké poruchy s mírou poklesu 50 % by znamenalo, že žalobce je z 50 % schopen pracovat, což je v rozporu s faktickým stavem. Žalobce odkazuje na lékařskou zprávu MUDr. J. ze dne 28. 2. 2025. Jeho zdravotní stav lze charakterizovat jako kombinované těžké a trvalé postižení pohybového aparátu s neurologickými, cévními a interními komplikacemi, které zásadně omezují schopnost samostatného pohybu, soběstačnost a vylučují možnost vykonávat zaměstnání. Žalobce je dlouhodobě indisponován následky těžkého polytraumatu a polyfraktur po motocyklové nehodě. Utrpěl komplexní postižení pohybovaného aparátu. Prošel i těžkou meningoencefalitidu a operaci břišní dutiny pro srůsty. Žalobce se domnívá, že by jeho zdravotní stav měl být hodnocen podle kapitoly XV, oddílu A, položky 7d přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity. Navrhuje důkaz posudkem posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen „posudková komise“).

Vyjádření žalované

5. Žalovaná navrhuje zamítnutí žaloby a taktéž vypracování posudku posudkové komise podle § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení.

Jednání

6. Žádný z účastníků se k jednání nedostavil, ač byli řádně předvoláni (oba svou neúčast omluvili). Soud proto věc v souladu s § 49 odst. 3 s. ř. s. projednal v jejich nepřítomnosti. Rozsudek vyhlásil vyvěšením zkráceného písemného vyhotovení bez odůvodnění v souladu s § 49 odst. 12 s. ř. s.

Shodu s prvopisem potvrzuje: A. Ř.

7. Soud provedl dokazování posudkem posudkové komise ze dne 6. 10. 2025, ze kterého zjistil, že žalobce byl při jednání komise osobně přítomen a vyšetřen lékařem z oboru chirurgie a traumatologie MUDr. P. K. Posudková komise dále vycházela z obsahu správních spisů, soudního spisu a zdravotnické dokumentace žalobcova praktického lékaře.
8. Posudková komise se podrobně zabývala vývojem žalobcova zdravotního stavu. Žalobce v dubnu 1989 utrpěl polytrauma při motocyklové nehodě – rupturu sleziny, protržení tenkého střeva, tříštivou nestabilní zlomeninu pánevního prstence včetně zlomeniny jamky levého kyčelního kloubu a zlomeninu levé loketní kosti (zhojena bez následků). V průběhu léčby bylo zjištěno i částečné poškození ischiadického nervu projevující se lehkým oslabením levé nohy. Zlomenina pánve byla zhojena v dislokaci, došlo ke zkratu levé dolní končetiny, deformitě levé poloviny pánve, žalobce měl rozsáhlé jizvy v oblasti břicha a pánve, trofické kožní změny v oblasti břicha a vychudlé svalstvo v oblasti levé hýždě a stehna. Úraz vedl k rozvoji sekundární skoliózy páteře a rozvoji těžkých degenerativních změn levého kyčelního kloubu, takže v září 2008 byla provedena implantace totální endoprotézy levého kyčelního kloubu. V průběhu doby žalobce absolvoval několik chirurgických zákroků pro zánětlivé komplikace v oblasti levého kyčelního kloubu a stehna. Při vadném stereotypu chůze v důsledku úrazu došlo při přetěžování pravé dolní končetiny k rozvoji degenerativních změn pravého kyčelního kloubu, které byly středně těžké.
9. K datu vydání napadeného rozhodnutí trvalo závažné poúrazové funkční postižení. Na levém kyčelním kloubu byla patrna asymetrie měkkých tkání. Levá polovina pánve a břišní stěny byla deformovaná s četnými jizvami a srůsty v okolí jizev. Chyběla část lopaty kosti kyčelní vlevo, takže žalobce musel používat sedací klín. Levá dolní končetina byla zkrácena o 2 cm, pohyblivost v levém kyčelním kloubu byla podstatně omezená při ohýbání, dukcích i rotacích, pánev byla sešikmená, ve stoji patrná skolióza na přechodu hrudní a bederní páteře. Rozjívění páteře do předklonu bylo výrazně omezené, svalstvo podél páteře bylo zvýšeně napjaté. Mírnější omezení pohyblivosti bylo zjištěno i na pravém kyčelním kloubu. Chůze byla možná pouze s pomocí francouzských holí na krátkou vzdálenost, jinak žalobce používal mechanický vozík. Při jednání bylo zjištěno i výrazné vychudnutí svalstva levé hýždě a levého stehna.
10. Posudková komise dospěla k závěru, že ke dni vydání napadeného rozhodnutí se u žalobce jednalo o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou byly závažné poúrazové následky. Toto postižení podřadila pod kapitolu XV, oddíl A, položku 7c přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity. Procentní míru poklesu pracovní schopnosti posudková komise stanovila na 60 % a podle § 3 odst. 2 vyhlášky o posuzování invalidity ji navýšila od 10 % na celkových 70 %. Posudková komise zdůvodnila, že na rozdíl od první instance a námitkového řízení hodnotí na základě odborných nálezů a vlastního vyšetření žalobcovu funkční poruchu po polytraumatu s mnohočetnými poúrazovými následky jako těžkou dle položky 7c, a to pro trvalé těžké postižení pánevního prstence, postižení levé poloviny břicha, závažné postižení levého kyčelního kloubu, resp. levé dolní končetiny, následnou poruchu statodynamiky páteře a postižení pravého kyčelního kloubu. Zdravotní postižení žalobce výrazně limitovalo v dosahu chůze a délce sezení a vedlo k podstatnému omezení denních aktivit. Posudková komise zvolila horní hranici položky s přihlédnutím k potrombotickému syndromu po hluboké žilní trombóze v oblasti lýtkových žil vlevo projevující se otékáním levé dolní končetiny až po koleno a kožními změnami v oblasti Shodu s prvopisem potvrzuje: A. Ř.

levého bérce. Žalobce byl vyučen strojním zámečníkem a krátce pracoval jako svářeč – zámečník. Jeho pracovní zkušenost byla minimální a možnost rekvalifikace vzhledem k věku a zdravotnímu postižení prakticky nulová. Proto posudková komise přistoupila ke zvýšení dle § 3 odst. 2 vyhlášky o posuzování invalidity. Žalobcův stav byl trvalý a invalidita třetího stupně trvala bez přerušení.

11. Další (tj. mimo posudku posudkové komise) žalobcem navržené důkazy soud neprováděl. Napadené rozhodnutí a žalobcem předložené lékařské zprávy jsou součástí správního spisu. Seznámení se s obsahem správního spisu nevyžaduje provádění dokazování (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu, dále jen „NSS“, ze dne 14. 5. 2015, č. j. 7 As 83/2015 – 56, nebo ze dne 29. 1. 2009, č. j. 9 Afs 8/2008 – 117, č. 2383/2011 Sb. NSS).

Posouzení věci

12. Soud ověřil, že žaloba byla podána osobou k tomu oprávněnou, po vyčerpání řádných opravných prostředků, je včasná a splňuje všechny formální požadavky na ni kladené. Poté přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, v rozsahu napadených výroků a v mezích uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s. ř. s.). Vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalované (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).
13. Podle § 26 zákona o důchodovém pojištění se za dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav považuje zdravotní stav, který omezuje tělesné, smyslové nebo duševní schopnosti pojištěnce významné pro jeho pracovní schopnost, pokud tento zdravotní stav trvá déle než jeden rok nebo podle poznatků lékařské vědy lze předpokládat, že bude trvat déle než jeden rok.
14. Podle § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění je pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %. Podle odst. 2 jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla [písm. a)] nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně; [písm. b)] nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně; [písm. c)] nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.
15. Podle § 39 odst. 3 zákona o důchodovém pojištění se pracovní schopností rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.
16. Při určování poklesu pracovní schopnosti se podle § 39 odst. 4 zákona o důchodovém pojištění vychází ze zdravotního stavu pojištěnce doloženého výsledky funkčních vyšetření; přitom se bere v úvahu, a) zda jde o zdravotní postižení trvale ovlivňující pracovní schopnost, b) zda se jedná o stabilizovaný zdravotní stav, c) zda a jak je pojištěnec na své zdravotní postižení adaptován, d) schopnost rekvalifikace pojištěnce na jiný druh výdělečné činnosti, než dosud vykonával, e) schopnost využití zachované pracovní schopnosti v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 35 % a nejvíce o 69 %, f) v případě poklesu

Shodu s prvopisem potvrzuje: A. Ř.

pracovní schopnosti nejméně o 70 % též to, zda je pojištěnec schopen výdělečné činnosti za zcela mimořádných podmínek.

17. Žalobní námitky spočívají především v nesprávném posouzení žalobcova zdravotního stavu.
18. Nárok na invalidní důchod je podmíněn zdravotním stavem pojištěnce a rozhodnutí je proto závislé na odborném lékařském posouzení. Soud předesílá, že posouzení míry poklesu pracovní schopnosti je otázkou odbornou a soud si o ní nemůže učinit úsudek sám. Zdravotní stav sám nepřezkoumává.
19. Podle § 4 odst. 2 zákona o organizaci sociálního zabezpečení zdravotní stav a pracovní schopnost občanů pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění posuzují posudkové komise jako orgány Ministerstva práce a sociálních věcí. I tento posudek nicméně hodnotí soud jako každý jiný důkaz podle zásad upravených v ustanovení § 77 odst. 2 s. ř. s. a v případě potřeby může zejména uložit též zpracování posudku soudem ustanoveným znalcem z oboru posudkového lékařství. Posudek, který splňuje požadavek úplnosti a přesvědčivosti, a který se vypořádává se všemi rozhodujícími skutečnostmi, bývá zpravidla rozhodujícím důkazem pro posouzení zákonnosti přezkoumávaného rozhodnutí (srov. např. rozsudek NSS ze dne 25. 9. 2003, č. j. 4 Ads 13/2003 – 54, č. 511/2005 Sb. NSS, a rozsudek NSS ze dne 15. 5. 2013, č. j. 6 Ads 11/2013 – 20).
20. Požadavek (test) úplnosti a přesvědčivosti posudku spočívá v tom, že se posudková komise musí vypořádat se všemi rozhodujícími skutečnostmi, především s těmi, které posuzovaný namítal, a aby své posudkové závěry náležitě odůvodnila (srov. rozsudek NSS ze dne 2. 4. 2015, č. j. 9 Ads 253/2014 – 52). Z posudku musí být zřejmé, že zdravotní stav posuzovaného byl komplexně posouzen na základě úplné zdravotnické dokumentace i s přihlédnutím ke všem jím tvrzeným obtížím, aby nevznikly pochybnosti o úplnosti a správnosti klinické diagnózy. V posudku musí být dále uvedeno, zda zjištěný zdravotní stav zakládá dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav a pokud ano, které zdravotní postižení bylo vzato za jeho rozhodující příčinu v případě, že příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu je více zdravotních postižení (§ 2 odst. 3 vyhlášky o posuzování invalidity). Jednotlivé hodnoty procentní míry poklesu pracovní schopnosti stanovené pro jednotlivá zdravotní postižení se tu nesčítají, ale procentní míra poklesu pracovní schopnosti se stanoví podle tohoto zdravotního postižení se zřetelem k závažnosti vlivu ostatních zdravotních postižení na pokles pracovní schopnosti pojištěnce. Za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu se považuje takové zdravotní postižení, které má nejvýznamnější dopad na pokles pracovní schopnosti pojištěnce. Procentní míru poklesu pracovní schopnosti tedy komise vyhodnotí podle charakteru zdravotního postižení na základě vyhlášky o posuzování invalidity, přičemž zdravotní postižení se pořadí podle jeho druhu a intenzity pod příslušnou kapitolu, oddíl a položku přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, a současně odůvodní stanovenou míru poklesu pracovní schopnosti v rámci zde stanoveného rozpětí, včetně případného navýšení podle § 3 vyhlášky o posuzování invalidity.
21. Soud má na základě posudku posudkové komise ze dne 6. 10. 2025 za to, že žalovaná postupovala nesprávně při stanovení procentní míry poklesu žalobcovy pracovní schopnosti.
22. Posudek posudkové komise především splňuje požadavek přesvědčivosti a úplnosti. Posudková komise vycházela z veškeré žalobcovy zdravotnické dokumentace a žalobce i Shodu s prvopisem potvrzuje: A. Ř.

vyšetřil lékař posudkové komise. Posudková komise dospěla k závěru o existenci dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, za jehož rozhodující příčinu označila závažné poúrazové následky (stav po polytraumatu s mnohočetnými poúrazovými následky, které posudková komise podrobně popsala). Toto zdravotní postižení hodnotila podle kapitoly XV (funkční poruchy, postižení po úrazech, operacích), oddílu A (postižení hlavy, krku, těla), položky 7 [funkční poruchy po polytraumatu s mnohočetnými poúrazovými následky (zejména kombinované postižení hlavy, hrudníku a končetin)] písmena c (těžké poruchy) přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity. Míra poklesu pracovní schopnosti je pro uvedenou položku stanovena v rozpětí 50 % – 60 %. Posudková komise v souladu s tímto rozpětím stanovila míru poklesu pracovní schopnosti na 60 %. Tu v souladu s § 3 odst. 2 vyhlášky o posuzování invalidity navýšila o dalších 10 % na celkových 70 % s ohledem na žalobcovy minimální dosavadní pracovní zkušenosti a prakticky nulovou schopnost rekvalifikace vzhledem k věku a zdravotnímu postižení. Datum vzniku invalidity posudková komise určila tak, že invalidita třetího stupně trvala bez přerušení.

23. V posudku je podrobně popsán vývoj žalobcova zdravotního stavu, zdravotní postižení, které je rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, míra stabilizace zdravotního stavu a rozsah zdravotního postižení a je řádně odůvodněno i zařazení druhu zdravotního postižení podle vyhlášky o posuzování invalidity. Posudek obsahuje všechny požadované formální náležitosti, jeho závěry se opírají o shromážděné podklady (žalobcovo osobní vyšetření a veškeré lékařské zprávy a další podklady), které měla posudková komise k dispozici, a celkové posudkové hodnocení je vnitřně konzistentní a nerozporné.
24. Posudková komise řádně přihlédla ke všem žalobcovým potížím, které lící v žalobě (včetně omezení v chůzi a sezení), a současně jej i osobně zhlédla. Přesvědčivě zdůvodnila podřazení žalobkynina postižení pod příslušnou položku vyhlášky o posuzování invalidity, neboť na rozdíl od posudkových lékařů institutu řádně přihlédla ke všem následkům polytraumatu existujícím ke dni vydání napadeného rozhodnutí (asymetrie měkkých tkání na levém kyčelním kloubu, deformace levé poloviny pánve a břišní stěny s četnými jizvami a srůsty, chybějící část lopaty kosti kyčelní, zkrácení levé dolní končetiny, podstatné omezení pohyblivosti levého kyčelního kloubu, sešikmená pánev, skolióza, výrazně omezené rozjívění páteře do předklonu, omezení pohyblivosti na pravém kyčelním kloubu, výrazné vychudnutí svalstva levé hýždě a levého stehna), které žalobce utrpěl v roce 1989. V souladu s posudkovými hledisky kapitoly XV, oddílu A, položky 7 přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity vyhodnotila rozsah a tíži postižení jednotlivých orgánů a jejich dopad na celkovou výkonnost, pohyblivost (včetně toho, že žalobce je schopen chůze o francouzských holích jen na krátkou vzdálenost, jinak musí používat vozík; a má potíže se sezením) a schopnost vykonávat denní aktivity a dospěla k logickému závěru, že žalobcův zdravotní stav odpovídá těžké poruše dle písmene c této položky. Řádně odůvodnila i postup podle § 3 odst. 2 vyhlášky o posuzování invalidity tím, že žalobce má minimální pracovní zkušenosti, neboť před úrazem pracoval jen krátce, a vzhledem k věku a zdravotnímu postižení se prakticky nemůže rekvalifikovat.
25. Na základě výše uvedeného soud pokládá posudek posudkové komise za nejpřesvědčivější, logický a vycházející z nejúplnějších podkladů oproti posudkům o invaliditě, z nichž vycházela žalovaná. V návaznosti na něj lze uzavřít, že žalovaná vycházela při svém rozhodování z nesprávného skutkového závěru, že míra poklesu pracovní schopnosti Shodu s prvopisem potvrzuje: A. Ř.

žalobce ke dni vydání napadeného rozhodnutí činila jen 50 %. V důsledku toho nesprávně dovodila, že žalobce je invalidní toliko ve druhém stupni a snížila jeho invalidní důchod. Míra poklesu pracovní schopnosti ale ve skutečnosti činila po celou dobu 70 %, což odpovídá trvající invaliditě třetího stupně podle § 39 odst. 2 písm. c) zákona o důchodovém pojištění. Napadené rozhodnutí je tak zatíženo vadou řízení spočívající v nesprávném zjištění skutkového stavu, která měla vliv na jeho zákonnost. Žalobní bod je důvodný.

Závěr a náklady řízení

26. S ohledem na shora uvedené závěry soud napadené rozhodnutí pro vady řízení zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení (§ 78 odst. 1 a 4 s. ř. s.). V dalším řízení je žalovaná vázána právním názorem soudu (§ 78 odst. 5 s. ř. s.). Žalovaná zejména znovu posoudí žalobcův nárok na invalidní důchod a mezi své podklady zahrne i posudek posudkové komise (§ 78 odst. 6 s. ř. s.), podle něž v době vydání napadeného rozhodnutí mj. poklesla žalobcova pracovní schopnost z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu o 70 %, a to po celou dobu.
27. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce, který byl ve věci plně úspěšný, má právo na náhradu důvodně vynaložených nákladů proti žalované, která ve věci úspěch neměla. Náhradu nákladů řízení žalobce tvoří: odměna za tři úkony právní služby po 4 620 Kč (převzetí a příprava zastoupení, sepsí žaloby a replika) podle § 7 bodu 5, § 9 odst. 5 a § 11 odst. 1 písm. a) a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátní tarif; a paušální náhrada hotových výdajů za tři úkony právní služby po 450 Kč podle § 13 odst. 4 advokátního tarifu. Zástupce žalobce je plátcem daně z přidané hodnoty, k nákladům řízení tak patří i náhrada za daň z přidané hodnoty z odměny a náhrad v sazbě 21 % ve výši 3 194,10 Kč. Celkem tak činí náhrada nákladů řízení 18 404,10 Kč. Náhrada je splatná do třiceti dnů od právní moci rozsudku (§ 54 odst. 7 s. ř. s.) k rukám zástupce žalobce (§ 64 s. ř. s. ve spojení s § 149 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád).
28. Soud žalobci nepřiznal náhradu nákladů řízení spočívající v náhradě odměny advokáta a hotových výdajů za poradu s klientem přesahující jednu hodinu. Dle § 11 odst. 1 písm. c) advokátního tarifu náleží odměna až za *další* poradu s klientem, nikoliv za poradu první. Ta je již zahrnuta v úkonu převzetí a přípravě zastoupení dle § 11 odst. 1 písm. a) advokátního tarifu. Žalobce přitom netvrdil, že by se jednalo o poradu další a neodpovídá tomu ani obsah potvrzení, které předložil. Porada totiž byla poskytnuta již 23. 6. 2025, tedy ještě před podáním žaloby a ve stejný den, kdy žalobce podepsal plnou moc, což svědčí o tom, že se jednalo o poradu první v souvislosti s převzetím zastoupení.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Shodu s prvopisem potvrzuje: A. Ř.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 27. listopadu 2025

Richard Galis v.r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje: A. Ř.